

Ένα πρόσφατο θαύμα του Αγίου Νεκταρίου στην Αθήνα

/ [Θαύματα και θαυμαστά γεγονότα](#)

Ένα πρόσφατο θαύμα του Αγίου Νεκταρίου στην Αθήνα

Την 7.11.2006 εισήχθη για θεραπεία στο Ευγενίδειο Θεραπευτήριο ή ασθενής Μ.Φ., ετών 68, από τον Θεολόγο Σπάρτης.

Η ασθενής παρουσίαζε παροδικά κρίσεις με απώλεια της οράσεως (έχανε το φως) του δεξιού οφθαλμού λόγω μεγάλης στένωσης της καρωτίδας αρτηρίας, διότι ο οφθαλμός της δεν αίματωνόταν αρκετά.

Αφού έγινε όλος ο προεγχειρητικός της έλεγχος και εξετάσθηκε και από νευρολόγο (Γ.Σ.) χωρίς να διαπιστωθούν παθολογικά ευρήματα, με γενική αναισθησία χειρουργήθηκε στις 8.11.2006, ή καρωτίδα ανοίχθηκε, καθάρισε και κλείσθηκε πά λι. Έγινε, όπως επιστημονικά λέγεται, ένδαρτηριεκτομή της καρωτίδας και ή ασθενής οδηγήθηκε στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας.

Η ασθενής ξύπνησε από τη νάρκωση, ήταν όμως συγχυτική και διεγερτική και ή επικοινωνία μαζί της ήταν πρακτικά αδύνατη.

Δεν καταλάβαινε και δεν συνεργαζόταν μαζί μας, αλλά με το δεξί χέρι και πόδι προσπαθούσε να πετάξει τους όρους. Το αριστερό χέρι και πόδι είχαν πλήρη παραλυσία.

Η σοβαρή πνευματική διαταραχή, σε συνδυασμό με την ημιπληγία αριστερά, μας υποχρέωσε να κάνουμε άμεσο έλεγχο της κυκλοφορίας του εγκεφάλου με αγγειογραφία, ή οποία, όπως ο ακτινολόγος (Καθηγητής Δ.Κ.) διέγνωσε, δεν παρουσίαζε καμία απόφραξη των αγγείων και ή κυκλοφορία ήταν ελεύθερη στην περιοχή που είχε χειρουργηθεί.

Η σοβαρή κατάσταση της ασθενούς όμως μας είχε ανησυχήσει, γι' αυτό οδηγήθηκε πάλι στο χειρουργείο, όπου ο έλεγχος του εγχειρητικού πεδίου απέδειξε ότι ήταν ανέπαφο και με πολύ καλές σφύξεις ή αρτηρία.

Για να ελεγχθεί και το εσωτερικό της καρωτίδας, έγινε διάνοιξη του αγγείου, το

οποιο όμως ήταν καί εσωτερικά ανέπαφο.

Χρησιμοποιώντας ένα μικρό συνθετικό έμβάλωμα συνερράφη ή καρωτίδα καί το υπόλοιπο εγχειρητικό πεδίο, και ή ασθενής οδηγήθηκε περί την 3η μεσημβρινή πάλι στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας.

Η αναισθησιολόγος (Επικ. Καθηγήτρια Ε.Α.) συνέστησε να μείνει ή άρρωστη σε καταστολή (βαθύ ύπνο) στο αναπνευστικό μηχάνημα, παρακολουθώντας τα ζωτικά σημεία (πίεση, σφύξεις, αναπνοή κ.ά.) στις οθόνες έλεγχου, προκειμένου να σταθεροποιηθεί καί να επιχειρήσουμε αφύπνιση το βράδυ ή την άλλη μέρα το πρωί.

Περί την 7η βραδινή ώρα, δοκιμαστική μείωση των αναισθητικών φαρμάκων, προκειμένου να εκτιμηθεί ή κατάσταση της, οδήγησε την ασθενή σε διέγερση καί έντονη ανησυχία, όπως τίς πρωινές ώρες μετά το πρώτο χειρουργείο, ώστε οι γι ατροί της Μονάδος να την καταστείλουν (κοιμήσουν) καί πάλι με φάρμακα.

Οι ώρες περνούσαν καί σε λίγο θα εορτάζαμε τη μνήμη του αγίου Νεκταρίου. Δεδομένου ότι την άλλη ήμερα το πρωί 6:45 είχα απλό προγραμματισμένο χειρουργείο καί δεν θα μπορούσα να εκκλησιαστώ στο ναό του Αγίου Νεκταρίου στο Αρεταίειο Νοσοκομείο (ένα μικρό ναό, τον όποιο ό ίδιος είχα φτιάξει στη μνήμη του Αγίου καί είχε αγιογραφηθεί αποκλειστικά με θαύματα του Αγίου, ό όποιος είχε κοιμηθεί έκει θαυματουργικά «θεραπεία του παραλυτικού» στο δωμάτιο 2 της Χειρουργικής Κλινικής πού είχα την τιμή καί την ευλογία τα τελευταία χρόνια να διευθύνω), αποφάσισα να εκκλησιαστώ στον περικαλλή ναό του Αγίου Νεκταρίου με' την εξαίρετη χορωδία στο Ν. Ηράκλειο, πού είχε ολονυχτία.

Στο ευγενικό τηλεφώνημα του Πανοσιολογιότατου Αρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, Γραμματέως της Αρχιεπισκοπής, για λειτουργία στο ναό του Αγίου Νεκταρίου στο Αρεταίειο Νοσοκομείο, με λύπη μου είχα απαντήσει αρνητικά, έχοντας αφυπηρετήσει από 3μήνου από το Πανεπιστήμιο καί μη έχοντας αρμοδιότητες στη Διοίκηση.

Στο Ναό του Αγίου Νεκταρίου στο Ν. Ηράκλειο έφθασα περί την 11:30 νυχτερινή, ψυχικά συντετριμμένος καί πνευματικά προβληματισμένος για την κατάσταση της ασθενούς καί την άγνωστη εξέλιξη της. Παρακάλεσα τον Άγιο να παρέμβει βοηθώντας την άρρωστη, ήξερα όμως την αναξιότητά μου καί δεν πίστεψα ούτε λεπτό ότι ό Άγιος θα ήσχολείτο με' το πρόβλημα μου.

Αφού κοινωνήσα την 2:35 πρωινή, με το τέλος της Θείας Λειτουργίας εγκατέλειψα το ναό, πάντα ανήσυχος καί προβληματισμένος για την άρρωστη.

Το πρωί του αγίου Νεκταρίου 6:45, είχα όπως προανέφερα χειρουργείο στο Ευγενίδειο Θεραπευτήριο (ασθενής Μ.Π.), έχοντας το κλειδί του ναού του Αγίου

Νεκταρίου.

Ακριβώς 6:30 πρωινή, πέρασα από το Αρεταίειο, άνοιξα το ναό, προσκύνησα τον Άγιο, ζήτησα καί πάλι τη βοήθεια του καί πήγα καί χειρούρ γησα, έχοντας περίεργη καί ιδιόρρυθμη συμπεριφορά, όπως οί γιατροί πού με βοηθούσαν (Θ.Γ. και Β.Σ.) έλεγαν αργότερα μεταξύ τους καί εμμέσως κάποιοι άλλοι μου μετέφεραν.

Περί την 9η πρωινή, ή ασθενής, ή οποία καθ' όλο το 24ωρο εύρισκετο σε καταστολή στη Μονάδα Εντατικής Θε ραπείας του Θεραπευτηρίου μπήκε στη διαδικασία αφύπνισης. Ω του θαύμα τος! Ή ασθενής ξύπνησε, είχε θαυμάσια επικοινωνία με το περιβάλλον, κινούσε ελεύθερα όλα τα άκρα (χέρια καί πόδια) πήρε το πρόγευμα της κανονικά σαν να μην είχε συμβεί τίποτε.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας, περί την 7η βραδινή ώρα, ό εφημερεύων για τρός Θ. Τ. με' πήρε τηλέφωνο καί μου λέει: «Κύριε Καθηγητά, ή ασθενής περπατά στο διάδρομο, κάνει τον περίπατο της καί θέλει να σας μιλήσει στο τηλέφωνο».

Πράγματι μου έδωσε την ασθενή στο τηλέφωνο, ή οποία μου είπε; «Γιατρούλη μου, είμαι μια χαρά καί θέλω να σας φιλήσω τα χρυσά σας χεράκια».

Συγκινημένος την ευχαρίστησα από την άλλη μεριά του τηλεφώνου, γεμάτος από αισθήματα ευγνωμοσύνης στον Άγιο μας...

Το θαύμα είχε γίνει.

Ό Άγιος πα ρενέβη άλλη μια φορά προς Δόξαν του Κυρίου μας. Ποιος άραγε συγκίνησε τον Άγιο, ώστε να προστεθεί άλλη μια θαυ ματουργός παρουσία του; Ό ιερέύς του χωρίου Θεολόγος, πού, όπως ή ασθενής μου είπε, προσηύχετο γι' αυτήν, ή αγία ψυχή της ασθενούς, ή οποία φαίνεται να ευλαβείται του Κυρίου μας -είναι αδελφή δύο ιερέων- ή ή αυτόματη επίσκεψη του αγίου Νεκταρίου δηλώνοντας θαυματουργικά άλλη μια φορά την παρουσία του την ήμερα της αγίας μνήμης του, το έτος 2006.

Ας σημειωθεί ότι καί ή αξονική τομο γραφία του εγκεφάλου την τρίτη μετεγχειρητική ήμερα δεν έδειξε καμία βλάβη εγκεφάλου. Ή ασθενής εγκατέλειψε υγιής το θεραπευτήριο καί βρίσκεται πάλι στο χωριό της, τον Θεολόγο Σπάρτης.

Πηγή: artoklasia.blogspot.ca